

277. S:t Martins kyrka, nu S:ta Ingridis kloster, Skenninge.³⁰

Pl. 91.

Litteratur: Sven B. F. Janssons rapport till Riksantikvarien, med läsning, ^{16/7} 1943, dnr 3202/43 (ATA), Ytterligare några nyfunna runinskrifter (i: Fornvännen 1943), s. 317.

Litet fragment av lockhäll, tydligen nederänden, 0,23 × 0,17 m. Kalksten. Innehåller en bit av slingan med runorna ...kus · ṁ..., »... Guds moder». ³¹

Plansch 91b. 277. S:t Martins kyrka, nu S:ta Ingridis kloster, Skenninge. Foto Nordén 1946 (ATA). [Vid planschen står »Förstoras 3/1». Jansson skriver 1947: För liten]

278. S:t Martins kyrka, nu S:ta Ingridis kloster, Skenninge.³²

Pl. 90.

Litteratur:³³ Karta till B. Cnattingius rapport till Riksantikvarien, dnr 2007/38 (ATA).

Äldre avbildningar: Foton 1938 (Östergötlands museum och ATA, dnr 2911/40); G. Olson, Foto 1946, dnr 5594/46 (ATA).

Häll av kalksten, största bredd 0,73 m., synlig höjd vid nuvarande uppställning 0,52 m. Hällen är upptill rundhuggen men nedtill rak och här med den naturligt formade ytan bevarad. Den är ornerad med ett konstrikt kopplat kors på framsidan och ett mera enkelt spiralmotiv på baksidan, men runinskrift saknas. Allt anger, att stenen stått rest invid änden av en i markytan liggande gravhäll, som väl haft den väntade inskriften, men såsom under Ög 239 framhållits, är dess nuvarande placering i S:ta Ingridis klostrets stenmuseum blott ett musealt arrangemang. Stenen är förbränd till långt in i grytet över större delen av baksidan och på framsidans övre vänstra hörn. Vid min rengöring täckte ännu ett lager av sot och kol ytan. Hällen har alltså tjänstgjort som bottenplatta i någon av klostrets ugnar. De närmare fyndomständigheterna äro mig emellertid obekanta^{34, 35}.

En mindre bit av stenens ena hörn fattades och har ersatts med cement.

Plansch 90c och d. 278. S:t Martins kyrka, nu S:ta Ingridis kloster, Skenninge. Stenens fram- och baksida. Framför nr 278 ligger Ög 239. Foto Nordén 1946 (ATA). [Vid planscherna står »Frilägges!». Nordén anger felaktigt »Ög 277». Jansson skriver 1947: Duger ej.]

³⁰ Stenen har signum Ög Fv1943;317D i Samnordisk runtextdatabas (2020).

³¹ Nordén anger tolkningen: »Guds m...», vilket här har redigerats till Janssons tolkning i Fornvännen.

³² Stenen har signum Ög N278 i Samnordisk runtextdatabas (2020).

³³ Nordén anger »Berättelse till RA av Berit Wallenberg 1937 över utgrävningar vid S:ta Ingridis kloster, i ATA.» Men det var B. Cnattingius som gjorde utgrävningen 1937 och Wallenberg nämner inte hällen i sin rapport från grävningen 1939 (ATA dnr 2911/40).

³⁴ Wessén markerar ordet och skriver i marginalen: B. Wallenbergs berättelse?

³⁵ Gavelhällen kan vara identisk med den som på kartan till rapporten dnr 2007/38 (ATA) betecknas »j», se kartan vid nr 283 nedan, och utdrag vid nr 274 ovan. Hällen skulle då ha hittats 1937. Beskrivningen på kartan lyder »Gavelhäll. Låg med ornerad sida nedåt på 0,9 m dj.»

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.